

Meer jongeren kiezen voor euthanasie wegens psychisch lijden in Nederland: 'Leeftijdsgrens optrekken is een belangrijk signaal'

Een groep Nederlandse psychiaters wil de euthanasie-aanvragen van jongeren voor psychisch lijden on hold zetten tot ze 25 jaar zijn. Ook in ons land is er animo om de leeftijdsgrens te herbekijken, zegt Kirsten Catthoor, psychiater en voorzitter van de Vlaamse Vereniging voor Psychiatrie. 'Dat een behandeling op je 17de niet aanslaat, betekent niet dat dit op je 26ste ook zo is.'

Liese Aerts 9 april 2026, 18:20

 Bewaren

 Delen

Wat is er in Nederland aan de hand?

“De laatste jaren zien we in Nederland een duidelijke stijging in het aantal euthanasieverzoeken wegens ondraaglijk psychisch lijden bij jongeren. Daar is dat al mogelijk vanaf de leeftijd van 12 jaar. In Nederland zie je dan aanvragen binnenkomen van minderjarigen en jongvolwassenen, vaak tussen 17 en 22 jaar.

“Dat is een extreem vroege leeftijd om te beslissen over een radicale en definitieve ingreep. Moreel en ethisch roept dat veel weerstand op, maar er is ook de wetenschappelijke kant van de zaak: de hersenen zijn nog volop in ontwikkeling. Op die leeftijd kun je eigenlijk nog niet spreken van een duidelijke wilsbekwaamheid om zo'n besluit te nemen. Daardoor is het ook heel moeilijk om met zekerheid vast te stellen of iemand echt 'uitbehandeld' is, een cruciaal criterium voor euthanasie.”

Om hoeveel jongeren gaat het?

“Het gaat om een kleine groep, maar de verzoeken stijgen merkbaar. In Nederland waren er in 2012 tien aanvragen per jaar voor euthanasie wegens ondraaglijk psychisch lijden bij jongeren jonger dan 24 jaar. In 2020 waren dat er 74. Dat is een verzevenvoudiging in acht jaar tijd. Dat is een evolutie die zich simpelweg niet op deze manier kan blijven voortzetten.

“Ook het aantal effectieve uitvoeringen neemt toe. Waar er in 2016 in de categorie onder de 30 jaar nog maar één uitvoering was, steeg dat naar dertig in 2024. Dat is zes keer meer dan in België. Hier zien we ook een stijging van de cijfers, al is die nog minder fors.”

Heeft u een verklaring voor die toename?

“Jonge mensen komen vaak al heel vroeg in de kinder- en jeugdpsychiatrie terecht, maken daar veel behandelingen door en merken niet meteen de verwachte snelle en radicale verbeteringen. Dan krijgt men soms het idee van: dit werkt niet. Dat euthanasieverzoek is dan een soort wanhoopsvraag, omdat niets lijkt te werken.

“Er moet meer ingezet worden op het diversifiëren van behandelingen waarbij deze jongeren zelf op een manier de regie in de hand kunnen houden en niet terechtkomen in een paternalistisch systeem waar ze het gevoel hebben dat ze geen vrijheid hebben. Dat moet anders kunnen.”

In België ligt de leeftijdsgrens op 18 jaar. Cd&v-voorzitter Sammy Mahdi pleitte in een interview met deze krant ook voor een verhoging naar 25 jaar. Wat is het standpunt van de psychiaters?

“Binnen de Vlaamse Vereniging voor Psychiatrie (VVP) werkt momenteel een werkgroep aan het formuleren van extra zorgvuldigheidseisen voor jongvolwassenen. Die leeftijdsgrens is iets waar we bijzonder zorgvuldig naar moeten kijken, zeker als de neurowetenschap aantoont dat het brein dan nog niet volledig ontwikkeld is.

“Die leeftijdsgrens optrekken is een belangrijk signaal. Niet alleen omdat je absoluut wil voorkomen dat mensen onterecht euthanasie krijgen, maar zeker ook als boodschap dat er altijd hoop is voor mensen met een psychische kwetsbaarheid, ook op jonge leeftijd, ook na langdurige behandelingen die misschien niet altijd het beoogde effect hebben gehad.”

Zou u persoonlijk de leeftijdsgrens graag hoger zien?

“Ja. Zonder er direct een hard getal op te plakken, lijkt een grens rond de 25 à 28 jaar me veel logischer. Dat een behandeling op je 17de niet aanslaat, betekent niet dat dit op je 26ste ook zo is. Met de jaren komt er vaak meer maturiteit, een sterker sociaal netwerk en meer zelfinzicht, terwijl de impulsiviteit afneemt.

“Als de politiek vandaag debatteert over euthanasie bij mensen met dementie, dan is het niet meer dan logisch dat we ook eens naar de andere kant van het spectrum durven te kijken om te zien of daar niets moet veranderen.”